

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 337/2011-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. júla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť M. P., S., zastúpenej advokátom JUDr. J. K., M., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Michalovce v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/121/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť M. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. júna 2011 doručená sťažnosť M. P., S. (ďalej len „sťažovateľka“), zastúpenej advokátom JUDr. J. K., M., pre namietané porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva

na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Michalovce (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/121/2010.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že 14. septembra 2010 bola okresnému súdu doručená žaloba sťažovateľky o ochranu osobnosti, ktorá je vedená pod sp. zn. 14 C/121/2010. Okresný súd dosiaľ vo veci neurčil žiadny termín pojednávania. Právny zástupca sťažovateľky listom z 23. marca 2011 podal ministerke spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerka spravodlivosti“) sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorá bola listom sp. zn. 18251/2011/51 zo 14. apríla 2011 odstúpená na vybavenie predsedovi okresného súdu, ktorý na túto sťažnosť reagoval listom sp. zn. Spr 14/2011 z 13. mája 2011.

Sťažovateľka žiada, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/121/2010 porušil jej základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, aby mu prikázal vo veci konať bez zbytočných prieťahov a zaplatiť jej finančné zadostučinenie v sume 2 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 311,22 €.

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v ustanovení § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Predmetom sťažnosti je tvrdenie sťažovateľky, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C/121/2010, ktoré začalo podaním jej žaloby o ochranu osobnosti 14. septembra 2010, dochádza k prieťahom v konaní, a tým k porušovaniu jej základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Z uvedenej sťažnosti je zrejmé, že sťažovateľka namieta zbytočné prieťahy v konaní, ktorého dĺžka do podania sťažnosti ústavnému súdu (21. júna 2011) predstavuje deväť mesiacov. Táto dĺžka sama osebe nemá takú ústavne relevantnú intenzitu, aby bolo možné po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie konštatovať porušenie označených práv sťažovateľky, porušenie ktorých namieta (obdobne napr. I. ÚS 136/2011, III. ÚS 268/2011), a preto ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Nad rámec uvedeného ústavný súd poukazuje na to, že toto rozhodnutie ústavného súdu nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby v prípade, ak bude v ďalšom priebehu napadnutého konania dochádzať k prieťahom v konaní, sťažovateľka predložila ústavnému súdu novú sťažnosť.

Taktiež pokiaľ právny zástupca sťažovateľky nesúhlasí s postupom predsedu okresného súdu pri vybavovaní ministerkou spravodlivosti odstúpenej sťažnosti, nič mu nebráni v zmysle § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov podať kvalifikovanú sťažnosť priamo predsedovi okresného súdu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. júla 2011